

Pionieren in de Polder

Een Dragonfruit verhaal van Sam Derksen

Plantenliefhebbers zullen het herkennen en zich waarschijnlijk volledig kunnen identificeren met de behoefte dat wanneer je die een 'must have' plant ziet in een openbare ruimte, tuin of gewoon buiten er een kwajongens gevoel en onhoudbare drang ontstaat om er een stek van mee te nemen naar huis. Dit overkomt mij veel en is mede de oorzaak voor het ontstaan mijn passie voor Dragonfruit. Oftewel alle Hylocereus/Selenicereus soorten en de door kruising ontstane Hybriden.

Over die Hybriden straks meer maar eerst even een korte kennismaking met mijn eerst bemachtigde Stek door diefstal.

Tijdens een vakantie in 2009 met mijn destijds zwangere vrouw op de Azoren liepen we langs de mooiste parken en natuur. Ik heb tijdens die vakantie veel nieuwe planten gezien die ik nog niet kende en dat voedde mijn passie voor subtropische planten.

Vreemd genoeg vond ik de meest interessante plant toen we langs een privé woning liepen met een mooi wit houten hekwerk. De tuin was weelderig begroeit en je kon door de begroeiing niet door de ramen naar binnen kijken , andersom waande we ons dus ook niet bekeken.

Op dat zelfde moment viel mijn oog op een cactusachtige plant waarvan ik in een split second zag dat het een Hylocereus betrof.

Ik bekeek de situatie en zei tegen mijn vrouw . 'Het is nu of nooit" Ik zal en moet minimaal 1 stek hiervan hebben". Ze wist inmiddels dat ik in mijn passie voor planten bloed fanatiek was en de daad bij het woord zou voegen.

Ik heb toen 2 zeer grote stekken van 100 cm plus afgebroken en zat zo vol met adrenaline dat ik aangaf direct naar het hotel te willen gaan. Verder niet nadenkend hoe en of ik überhaupt plant materiaal van dit formaat zo maar uit de Azoren zou kunnen krijgen op een vliegtuig naar Nederland

Ik heb het verstoppt in de koffer en toch thuis gekregen.

Daar begon mijn persoonlijk verhaal van de kweek van de Pitahaya, Pitaya of ook wel Dragonfruit genoemd.

Ik ben direct naar terugkomst naar een bevriende amaryllis kweker gegaan en gevraagd of ik daar gebruik mocht maken van een gedeelte van de kas wat niet werd gebruikt.

Dat vond hij verder prima, zolang ik er maar niet te veel "rotzooi" maakte.

Daar begon ik met een opstelling van die was gebaseerd op alles wat ik op dat moment kon vinden op het internet. Ik bestelde uit Amerika het boekje van de grondlegger en de Pionier op het gebied van Pitaya . **“Pitaya a promising new fruit crop”** Paul Thomson. [Paul Thomson \(botanist\) - Wikipedia](#)

Op dat moment was het nog gebruikelijk om Pitaya of Pitahaya te gebruiken als benaming . De Hylocereus soorten komen voor op het gehele Zuid Amerikaanse continent en zelfs in Amerika komt een soort voor in het wild de Hylocereus Ocamponis. Uit het Boekje van Paul Thomson heb ik zeer nuttige informatie gehaald.

Paul Thomson was een zeer gewaardeerd Botanist en zijn wetenschappelijk en onderzoekende benadering van het Kruisen en Hybridiseren zorgt ervoor dat er veel nuttige informatie is gedocumenteerd en beschreven. Ondanks het warme klimaat in Californië kon er op de plaats waar Paul Thompson woonde nachtvorst voorkomen. Hij heeft om die reden de tijd genomen om diverse tropische fruitsoorten te testen op koudebestendigheid, waaronder zijn zelf gecreëerde pitaya Hybrid. Veel van zijn Pitaya kruisingen gelden tot de dag van vandaag nog steeds als de beste soorten qua smaak, koude bestendigheid en zelfbestuivendheid . In Amerika zijn afgelopen jaren vele nieuwe kruisingen gecreëerd vanuit de Hybrid van Paul Thomson. In navolging van Paul Thompson heeft elke (hobby) of beroepskweker in de VS wel een hybride van Edgar Valdivia in bezit die met zijn Asunta lijn de eigenschap van mooie bloemen en verbeterde smaak toevoegt aan het geheel. De paarskleurende bloemen zijn een lust voor het oog en hebben de kweek van Dragonfruit een extra Dimensie erbij gegeven.

De kweek bij de bevriende kweker was helaas geen succesverhaal. Ik heb verschillende tegenslagen ervaren in de kweek, waaronder een infestatie van wolluis, waarbij het oversloeg naar een bijgelegen kas. Ondanks een overwinning op de luis met Neemolie konden we op dat moment niet het risico nemen om de broodwinning van hem in gevaar te brengen, dus heb ik de planten thuis ondergebracht,

Daar begonnen al direct de uitdagingen voor het kweken. 1 natte winter onder een carport wat ik met noppenfolie had geïsoleerd inclusief een klein kacheltje wat aansloeg onder de 5 graden bleek een heel slecht idee te zijn.

Ik ben die winter alle planten kwijt geraakt door slechte ventilatie (een domme beginnersfout)

Ik heb toen nog wat stekken kunnen redden van de “condor” variëteit , maar ik moest vanaf toen mijn plannen wijzigen en bijstellen.

Ik had me vanaf toen voorgenomen om meer zoals Paul Thompson te werk te gaan Kijkend naar de beste kweekoptie voor ons klimaat en de kweekvorm daarop aan te passen. Zoals Cruyf altijd zei “elk nadeel heeft zijn voordeel” bleek uiteindelijk voor mij bewaarheid te worden. Het Nadeel was dan de lompigheid van de eerder gehanteerde

kweekinstallatie en het klimaat waarin we leven. Het voordeel is dat ik gedwongen was tot de kweekvorm te komen waar ik nu zo tevreden mee ben en waarvan ik hoop dat meer liefhebbers van subtropische planten zullen besluiten om ook de Dragonfruit plant toe te voegen aan hun plantenbestand. De soorten die er nu zijn voor thuis kweek zijn zo divers en interessant, dat ik iedereen zou adviseren om het te proberen. De smaakloze vruchten die met kerst in de supermarkt liggen zijn in geen geval te vergelijken met een verse zelfgekweekte Dragonfruit . De smaak van deze vruchten is door vroeg pluk en lage suikerwaardes veel minder in kwaliteit. Wil je ook Dragonfruit kweken of meer informatie over Dragonfruit kweken in Potten stuur een mailtje naar sam_derksen@hotmail.com en wie weet is dit wel het startschot voor een dragonfruitcommunity in Nederland!